

Invalidní občané jsou rovnocennými členy naší společnosti

Místo formálnosti opravdovost

Celá dlouhá desetiletí se v Československu MLUVILO o tom, jak socialistický stát zabezpečuje po všech stránkách potřeby postižených spoluočanů. DĚLALO se však velmi málo, oproti vyspělému světu téměř nic. Národní ostudu završovala strohá funkcionářská formálnost různých organizací a svazů tělesně a jinak postižených lidí. Dotace, které těmto organizacím poskytoval stát prostřednictvím svých správních orgánů, buď nebyly využity vůbec, anebo byly využity nedostatečně.

Přibližně v polovině minulého měsíce vznikla v Karlových Varech svépomocná organizace Společnost slepých a slabozrakých občanů, jejich rodinných příslušníků a přátel se sídlem v Karlových Varech (jak zní oficiální a úplný název společnosti).

Jedna z členek přípravného a organizačního výboru paní Vlasta Dryeová: „Podle kompetencí jsou zdravotně postižení občané téměř zcela v péči ministerstva zdravotnictví ČR. Ke splnění tohoto úkolu vznikl na MZ samostatný odbor zdravotně sociální péče. Proto je dále doporučováno zakládat nezávislé svépomocné organizace (skvělé výsledky mají Moraváci), a to podle zdravotního postižení.“

Na rozdíl od dřívějších dob by v čele těchto organizací měli stát lidé, kteří věci rozumějí, neboli lékaři — specialisté, jak je tomu na Západě. Z toho vycházeli také členové karlovarské Společnosti slepých a slabozrakých: **předseda společnosti je primář očního oddělení Nemocnice s poliklinikou v Karlových Varech MUDr. Jiří Prokop, dalším členem organi-**

začního výboru je MUDr. Jiří Kostka a dále jsou to tři ženy, bez jejichž iniciativy by Společnost nejspíš ani nevznikla: paní Vlasta Dryeová, Zita Krejcarová a Věra Červová, všechny tři samy zrakově postižené, všechny tři ve věku, o kterém je zvykem říkat, že je „zralým“.

Věra Červová: „Víte, nechceme, aby činnost naší Společnosti byla postavena na podobných základech jako v minulosti. Chceme, aby zrakově postižení lidé měli SKUTEČNOU šanci plnohodnotného života, aby naše společná setkání nebyla prodchnuta duchem prázdných funkcionářských frází a nudou.“

Dobrým nápadem je například spolupráce na bázi sponzorství s některou se soukromých restaurací nebo kaváren, kde by se členové Společnosti nejméně jednou za 14 dní scházeli na společném posezení. S tím, že by jim majitel kupříkladu mohl účtovat konzumaci za režijské ceny. „Hledáme také sponzory, kteří by nám sem tam půjčili dopravní prostředky na naše zájezdy,“ říká paní Vlasta Dryeová. „Chceme je

pořádat tak, aby byly pro zrakově postižené přínosem, aby byly přizpůsobené potřebám, se kterými se slepí a slabozrací potýkají. Letos chceme realizovat například zájezd k moři do Itálie; znamená to však náročnou organizační práci, protože je třeba vzít zřetel na nejrůznější okolnosti — třeba na to, aby byl pro všechny zúčastněné snadný přístup k vodě atd.“

„Aby Společnost slepých a slabozrakých občanů, jejich rodinných příslušníků a přátel pracovala na skutečně evropské úrovni, **bude usilovat o začlenění do České komory československé rady humanitární spolupráce a o navázání styků s evropskými regiony a zahraničními organizacemi stejně postižených, včetně mezinárodní organizace EBU — Europe Blind Union.**“

„Abychom mohli snadněji integrovat slabozraké a slepé do „zdravé“ společnosti, rozhodli jsme se založit, lépe řečeno zřídit Nadaci BLIND UNION slepých a slabozrakých v Karlových Varech s účelovým fondem u Komerční banky Karlovy Vary. Chceme úzce spolupracovat s ministerstvem zdravotnictví, s okresním a městským úřadem, zdravotnickými zařízeními atd.“

Věra Červová: „Finanční pomoc nám kupříkladu přislíbil zdravotní rada okresu MUDr. Josef Horní. Ovšem s tím, že

peníze půjdou na konkrétní akci. Vloni poskytl okres SI na rekondice kolem 100 tisíc korun, z nichž se vyčerpalo pouhých 50 tisíc. Další 50 tisíc Kčs se na konci roku vrátilo. Mohly být přece využity jinak a hlavně účelně!“

Společnost slepých a slabozrakých občanů, jejich rodinných příslušníků a přátel není v republice jediná. **Během posledních dvou let vzniklo na 70 různých svépomocných společnostech invalidních občanů, které za dva roky působení udělaly víc než bývalý svaz invalidů za 20 let.**

Kromě rekondic, fundovaných besed s odbornými lékaři apod., se chtějí zrakově postižení lidé věnovat také kulturním akcím. „Velmi jsme přivítali nabídku ředitele Divadla Vítězslava Nezvala v Karlových Varech pana Břetislava Tetery. Umožnil nám návštěvy předpremiérových představení, a to za symbolický poplatek 5 korun,“ říká Zita Krejcarová.

Není nic lidsštějšího a humannějšího, než když se celá společnost snaží nedělat ŽÁDNÉ rozdíly mezi svými zdravými a nějak postiženými členy. Celá myšlenka má však jednu podmínku: úsilí musí být opravdové a poskytnutá vstřícnost a pochopení musí být důstojné. Dohánět máme co všichni. Bez naší pomoci a pochopení se totiž invalidé neobejdou.

(schil)